

Sygn. akt VIII K 699/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 stycznia 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Mokotowa w VIII Wydziale Karnym

W składzie :

Przewodnicząca : SSR Marta Bujko

Protokolant : Wioletta Zakrzewska

Przy udziale Prokuratora:

Po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 28 stycznia 2016 r.

sprawy **K. S.**, syna J. i H. zd. P., urodzonego w dniu (...) w W.,

oskarżonego o to, że :

w dniu 03 stycznia 2013 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Finanse S.A. poprzez złożenie w punkcie sprzedaży Euro - (...) przy ul. (...) w W. niezgodnego z prawdą oświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach, w celu zawarcia umowy o pożyczkę gotówkową nr (...) bez zamiaru spłaty zobowiązania, w łącznej kwocie 5.118,63 złote,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk

orzeka:

I) oskarżonego K. S. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. czynu z art. 286 § 1 kk i za to na podstawie w/w przepisu skazuje go, a na podstawie art. 286 § 1 kk wymierza mu karę 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw M. A. kwotę 1080zł i podatek VAT tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu;

II) na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych, przejmując je w całości na rachunek Skarbu Państwa.

VIII K 699/15

UZASADNIENIE

Na podstawie materiału dowodowego ujawnionego na rozprawie głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

K. S. w dniu 3 stycznia 2013 r. w punkcie sprzedaży EURO NET w W. przy ul. (...) zawarł umowę kredytową nr (...) o pożyczkę gotówkową na kwotę 4 696zł. Całkowita kwota udzielonego kredytu wyniosła 5.118,63 złotych.

Przy zawieraniu umowy K. S. oświadczył, że jest zatrudniony na umowę o pracę w Gospodarstwie Rolnym (...) w P. na stanowisku mechanik z miesięcznym dochodem w wysokości 1 808, 17zł netto. Złożył o zatrudnieniu i zarobkach.

Po analizie wniosku bank wydał pozytywną decyzję o przyznaniu kredytu.

Na konto kredytu nie wpłynęła żadna rata.

K. S. nigdy nie pracował w Gospodarstwie Rolnym (...) w P..

Od 11.01.2013 K. S. przebywa w Areszcie Śledczym.

K. S. był czterokrotnie karany za czyny z art. 280§1kk, 279 §1kk, 191§2kk, 288§1kk, 13§1kk w zw z art. 148§1kk.

K. S. w toku postępowania karnego został poddany badaniu sądowo - lekarskiemu przez dwóch biegłych lekarzy psychiatrów. W opinii biegli psychiatrzy nie rozpoznali u oskarżonego choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego, rozpoznali natomiast u niego uzależnienie od alkoholu oraz organiczne zaburzenia osobowości. We wnioskach biegli stwierdzili, że w okresie czynu oskarżony miał zachowaną zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem. Nadto biegli uznali, że stan psychiczny badanego pozwalał mu na udział w postępowaniu karnym

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie:

Wyjaśnień oskarżonego K. S. k. 36-38

Zeznań P. R. k. 2-5

Umowy pożyczki gotówkowej nr (...) k. 6-9

Zeznań K. B. (1) k.21

Danych o karalności k. 43-44

Opinii sądowo-psychiatrycznej k. 48

Oskarżony K. S. początkowo nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, następnie jednak po okazaniu umowy przyznał się i wyjaśnił, że podpisał się pod umową. „Dlaczego mam oszukiwać jak to jest mój podpis”-stwierdził i wyjaśnił, że w więzieniu siedzi od 11.01.2013r.

Oskarżony K. S., przyznając się do winy, złożył wniosek o dobrowolne poddanie karze, wniósł o wymierzenie kary 9 miesięcy pozbawienia wolności.

Wyjaśnienia oskarżonego K. S., w których przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu nie budzą wątpliwości. Ustalony powyżej stan faktyczny jest w zasadzie bezsporny. Żadna z przesłuchanych w sprawie osób nie kwestionowała powyższych ustaleń.

Przedmiotowe zdarzenie opisał wyczerpująco pracownik przeprowadzający czynności, świadek **P. R.**. Złożył on wyczerpujące zeznania, w których szczegółowo opisał przedstawiony powyżej przebieg zdarzeń z udziałem oskarżonego. Na podstawie tych zeznań ustalono stan faktyczny. Analizując powyższe zeznania, Sąd dał im wiarę w całości. Świadkowie z niniejszą sprawą zetknął się przy wykonywaniu swoich rutynowych obowiązków. Nie ma żadnych powodów, aby bezpodstawnie obciążać oskarżonego .

Zeznania świadka P. R. znajdują potwierdzenie w zgromadzonej w sprawie **dokumentacji** związanej z zawarciem umowy nr (...).

Przesłuchany w charakterze świadka **K. B. (2)**

zeznał, że nie zna oskarżonego K. S., nigdy nie zatrudnił go. Nikomu nie wystawiał żadnych zaświadczeń.

W ocenie Sądu te zeznania zasługują na wiarę. Świadek K. B. (2) nie miał żadnych podstaw, aby składać zeznania niezgodne z własnymi spostrzeżeniami.

Sąd dał w całości wiarę **opinii** biegłych lekarzy psychiatrów. Sporządzona przez nich opinia jest bowiem rzetelna, spójna i kompletna. Opinia sporządzona została przez biegłych dysponujących wiedzą fachową i umiejętnościami specjalnymi w granicach ich powołania, na podstawie prawidłowo przeprowadzonej analizy, która nie budziła wątpliwości Sądu i stron. Opinia jest logiczna i zgodna z wymogami procedury karnej.

Dokonując w powyższy sposób oceny materiału dowodowego Sąd doszedł do przekonania, iż wina oskarżonego K. S. w popełnieniu przypisanego mu czynu została mu wykazana i nie budzi żadnych wątpliwości.

Art. 286§1 k.k. stanowi, iż kto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do pojmowania przedsiębranego działania podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

Przenosząc te teoretyczne rozważania na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, iż w świetle materiału dowodowego w ocenie Sądu zachowanie oskarżonego K. S. spełnia wszystkie przesłanki zawarte w art. 286 § 1 k.k. Oskarżony działał w celu uzyskania korzyści majątkowej. Chciał uzyskać, kosztem pokrzywdzonego, pieniądze. Wprowadził w błąd pokrzywdzonego, przedkładając jako autentyczne stwierdzające nieprawdę zaświadczenia o zatrudnieniu oraz o zarobkach. Oskarżony w chwili zawierania umowy nie pracował, nie miał więc możliwości, a co za tym idzie, zamiaru spłaty kredytu. Nie zapłacił żadnej raty, unikał kontaktu z bankiem. Nie ma więc żadnych wątpliwości, że oskarżony zawierając umowę nie miał zamiaru wywiązania się z niej. Jego sytuacja materialna w czasie zawierania umowy nie dawała mu również żadnych możliwości dotrzymania postanowień umowy.

Prokurator złożył wniosek o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzania rozprawy i wymierzenie oskarżonemu kary 9 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd, mając na względzie fakt, że oskarżony K. S. przyznał się do winy, a w świetle jego wyjaśnień okoliczności popełnienia przestępstwa i wina nie budzą wątpliwości, zaś postawa oskarżonego wskazuje, że cele postępowania zostaną osiągnięte pomimo nieprzeprowadzenia rozprawy, uwzględnił wniosek Prokuratora i wymierzył oskarżonemu karę 9 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd miał na względzie dyrektywę wymiaru kary wynikające z treści art. 53 k.k., a w szczególności baczyl, aby wymierzona kara była adekwatna do stopnia winy oskarżonego i społecznej szkodliwości popełnionego przez niego przestępstwa.

Mając powyższe na względzie Sąd uznał, że karą adekwatną do stopnia zawinienia oskarżonego K. S. i stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu będzie kara 9 miesięcy pozbawienia wolności. Orzekając karę w takim wymiarze Sąd baczyl także na społeczne oddziaływanie kary i konieczność jej oddziaływania wychowawczego na oskarżonego K. S., która to kara winna uświadomić oskarżonemu naganność jej zachowania. Wymierzona oskarżonej kara spełni też, zdaniem Sądu, swoje cele w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej. Społeczna szkodliwość czynu oskarżonego jest wysoka- oskarżony działał w zamiarze przemyślanym, z rozmysłem planując i realizując czyn zabroniony, co świadczy o dużym nasileniu złej woli sprawcy. Przy wymiarze kary Sąd uwzględnił także fakt stosunkowo niewielkiej szkody wyrządzonej przestępstwem oraz wyrażonej przez oskarżonego skruchy. Uprzednia karalność natomiast działa na niekorzyść oskarżonego K. S.. Postępowanie oskarżonego wskazuje na wysoki stopień nasilenia jego złej woli względem norm prawnych, a więc i prawdopodobieństwo ponownego zagrożenia przezeń społeczeństwu. W przedmiotowej sprawie nie ma podstaw do pobłażliwego traktowania sprawcy - na zawieszenie orzeczonej kary pozbawienia wolności nie zezwala względem na cele kary, jakie ma ona osiągać względem oskarżonego, jak i reszty społeczeństwa. Orzeczona kara nie przekracza stopnia winy sprawcy, a jej wymiar powinien stanowić zarówno narzędzie przystosowania sprawcy do reguł obowiązujących w społeczeństwie, jak i powinien

kształtować świadomość zadośćuczynienia poczuciu sprawiedliwości społeczeństwa, wynikającego z tego, że każdy sprawca karany jest w granicach winy.

Zdaniem Sądu tak wymierzona kara jest sprawiedliwa i spełni swoją funkcję w zakresie indywidualnego oddziaływania na sprawcę tego przestępstwa.

Z uwagi na trudną sytuację materialną oskarżonego K. S. oraz ze względu na to iż orzeczono wobec niego karę bezwzględnego pozbawienia wolności co pozbawi go możliwości uzyskiwania dochodów Sąd na podstawie art. 624 kpk zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.